

Grensarbeiders en zoekers, m/v

Mgr. BONNY geeft visie op het vak godsdienst

Jozefien VAN HUFFEL

„Elke maand bezoek ik een school. Ik kom niet voor de gebouwen, wel voor de les godsdienst”, vertelde de bisschop van Antwerpen, mgr. Johan Bonny, onlangs een publiek van onder meer toekomstige godsdienstleerkrachten en inspecteurs-adviseurs rooms-katholieke godsdienst. „Als bisschop tref ik nergens anders een dergelijk gemengd staal van de samenleving. Leerlingen die dicht bij en heel ver van de Kerk staan. Jongeren die op en af gaan tussen sympathie en weerzin voor het geloof.”

Om de twee jaar nodigt het Centrum Academische Lerarenopleiding van de faculteit Theologie en Religiewetenschappen aan de KU Leuven een van de Belgische bisschoppen uit om een toespraak te houden. De bisschoppen zijn dan ook eindverantwoordelijken voor het vak godsdienst.

„Dé visie van dé bisschoppen op dé godsdienstleerkracht bracht ik niet met me mee”, verzekerde mgr. Bonny in zijn toespraak. „Die bestaat volgens mij trouwens niet. Persoonlijk vertrek ik graag bij een vers uit de eerste Paulusbrief aan de Korintiërs: ‘Nu heeft God in de gemeente allerlei mensen aangesteld, allereerst apostelen, vervolgens profeten, en verder leraren’ (1 Korintiërs 12, 28-30). In de verkondiging krijgen leerkrachten daar de derde plek toebedeeld.”

Mgr. Bonny onderscheidt vier rollen voor godsdienstleerkrachten. „Ze verkondigen als vakle-

raar, als grensarbeider, als zoeker en bruggenbouwer”, stelde hij.

„Een van de kenmerken van een goede leerkracht is volgens mij dat hij een zekere trots over zijn vak uitstraalt”, vervolgde mgr. Bonny. „Uit eigen ervaring weet ik dat de meeste godsdienstleerkrachten die liefde zeker hebben. Onder meer omdat godsdienst, meer dan andere vakken, niet enkel het hoofd aangaat, maar ook het hart aanspreekt en de handen engageert.”

Duwen tegen de grens

De godsdienstleerkracht is bovendien ook collega in de lerarenkamer. „Als hij daar zijn plek vindt, kan hij een echte meerwaarde betekenen”, meende de

bisschop van Antwerpen. „Spreek ik met leerkrachten godsdienst over de kerkelijke crisis van het seksueel misbruik, dan krijg ik steevast hetzelfde te horen. In de klas hebben ze het minder moeilijk dan tijdens de discussies in de lerarenkamer.”

Ook in de klas staan leerkrachten op de grens tussen mooie en pijnlijke verhalen, tussen vertrouwen en wantrouwen. „De meesten slagen erin zachtjes tegen die grens te duwen”, formuleerde mgr. Bonny. „Daarnaast zijn ze zoekers, die vragen van leerlingen proberen begrijpen, helpen formuleren en ze bespreekbaar maken. Het antwoord is niet het belangrijkste, wel de omgang met de vraag.”

Godsdienstleerkrachten staan op de grens tussen mooie en pijnlijke verhalen, van vertrouwen en wantrouwen. © KNA-Bild

Iedereen droomt van rust en vrede. Voor monniken is dat evengoed een dagelijks gevecht als voor anderen. © Braambos

Via eenvoud naar de Ene

Braambos-televisie belicht in *Levende stenen* het ‘nieuwe’ Westvleteren

Bert CLAERHOUT

Begin juni worden de nieuwe kloostergebouwen van de Sint-Sixtusabdij in Westvleteren ingehuldigd. Ter gelegenheid daarvan zendt Braambos-tv op 20 mei een vijftig minuten durend programma uit over het leven van de monniken, de verbouwingen en de architectuur van het nieuwe klooster. *Levende stenen* is de titel van deze boeiende reportage, gemaakt onder de leiding van redacteur Erik Galle en regisseur Juul Claes.

Wie Sint-Sixtus zegt, denkt onwillekeurig aan bier, maar er gebeurt in Westvleteren uiteraard meer dan brouwen alleen. Zoals de meeste kloosters dankt Sint-Sixtus zijn ziel aan de monniken die daar ter plekke hun stabiliteitsgeloften hebben afgelegd. Ze zijn als het ware de ‘levende stenen’ van de abdij, vandaar de titel van de uitzending.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat een nieuwbouw hun leven ingrijpend verandert. Barsten in het gebouw en zware verzakkingen maakten evenwel dat de

monniken van Westvleteren geen andere keuze hadden.

Levende stenen toont de kijker een doorsnee dag in het leven van de trappisten. We zien de monniken tijdens de getijdengebeden en de eucharistie, alsook in de refter en bij het werk. Via getuigenissen – weliswaar nooit rechtstreeks voor de camera ingesproken – wordt uitvoerig stilgestaan bij hun levenswijze en hun spirituele weg: via een leven van eenvoud naar de Ene. Uiteraard besteden de makers van de reportage veel aandacht aan de bouwperikelen. Wat betekenen die voor de monniken? Hoe breng je middeleeuwse cisterciënzerarchitectuur in een hedendaagse vorm? En hoe vermetel is het om in deze tijd nog een nieuwe abdij te bouwen?

Levende stenen op zondag 20 mei op VRT één (9.05 uur) en op Canvas (omstreeks 23.30 uur). De dvd van de uitzending is verkrijgbaar via Castrum vzw, Liturgisch Centrum Abdij Keizersberg, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven, via 016 31 00 65 of via avimo@kerknet.be.

Voorstel-De Gucht verworpen

In het Vlaams Parlement werd onlangs het voorstel van decreet op de levensbeschouwelijke vakken weggestemd. Dat voorstel, ingediend door Jean-Jacques De Gucht (Open VLD) samen met enkele andere liberalen en iemand van Groen! stelde voor om in de twee laatste jaren van het middelbaar onderwijs een van de twee lessen godsdienst of niet-confessionele zedenleer verplicht te besteden aan de vergelijkende studie van de erkende levensbeschouwingen. Het voorstel oogste veel kritiek, omdat het ingreep in de inhoud van de levensbeschouwelijke vakken, wat voor de overheid grondwettelijk niet kan. De vakinhoud wordt immers vastgelegd door de erkende instanties/verenigingen van alle erkende Kerken, godsdiensten en levensbeschouwingen in Vlaanderen. Voor katholieke godsdienst zijn dat de bisschoppen. Alle levensbeschouwingen werken overigens al langer aan dialoog en samenwerking op school, onder meer via projecten. De erkende instanties schreven reeds een gezamenlijke visietekst die interlevensbeschouwelijke competenties vooropstelt. (NL)

Advertentie

Hoop doet leven. Over de dood heen.

Eén iets is zeker in ons leven: er komt een dag dat we er niet meer zullen zijn. En toch kunt u voor de wereld nog heel wat betekenen. Met een legaat aan Memisa geeft u mannen, vrouwen en kinderen in Congo hoop op leven. Letterlijk. U leeft verder in de schittering van hun ogen!

Bezorg mij **meer informatie** over het schenken van een legaat aan Memisa

Ik wil de mogelijkheden van een legaat of duo-legaat (extra lage successierechten) persoonlijk **bespreken met een medewerker** van Memisa

naam:

straat en nr:

postcode: gemeente:

email:

tel:

stuur naar Kerkstraat 63, 1701 Ilterbeek t.a.v. Kris Van Kerkhoven

Memisa is een christelijk geïnspireerde organisatie voor medische ontwikkelingssamenwerking. www.memisa.be

U kunt ook bellen naar 02 454 15 49 of mailen naar kris.van.kerkhoven@memisa.be

memisa